

Jorunn Hveding Aubert 1950-201

PUBLISERT 7. mai 2013

Vi har mistet Jorunn. Vår kjære venn og kollega døde 14. mars, bare 63 år gammel.

Vi traff hverandre først for over 20 år siden da vi alle jobbet som psykologer ved daværende Gjøvik Fylkessykehus. Det var psykologmøter og andre faglige fora, veiledning og videreutdanning, samarbeid rundt pasienter, møter om organisering, lederutvikling og mye mer. Etter hvert ble vi kolleger på samme arbeidsplass ved poliklinikken Gjøvik DPS. Der hadde Jorunn allerede i mange år bidratt til å sette standarden for psykologarbeid med høy faglig kvalitet. Hun hadde faglig interesse og engasjement, hun deltok og delte med sine kolleger og samarbeidspartnere. Over flere år var hun også sjefpsykolog ved poliklinikken.

Jorunns lojalitet lå først og fremst hos pasientene. Hun møtte dem med tålmodighet, innsikt og respekt, en grunnholdning hun også formidlet videre til de mange psykologer som hun gjennom årenes løp var faglig veileder for. Hun minnet oss på det som alltid var hennes faglige utgangspunkt: menneskets behov for å bli sett. Jorunn trodde på den gode effekten i møte mellom mennesker i en terapeutisk relasjon, – gjennom ordene å forstå, få bekreftelse og tro på seg selv. Hun forvaltet psykologisk innsikt på en forbilledlig måte.

Som psykolog og menneske var hun varm og omsorgsfull. Kollegiale bånd og menneskelige relasjoner gikk hånd i hånd, og Jorunn ble for oss en nær, trygg og tilstedeværende venn. Hun delte raust av seg selv og hadde en egen evne til å skape trivsel rundt seg. Vi ble fort vant til at Jorunn kom først på kontoret og møtte oss med nytrukket kaffe, og gjerne trakk fram en hjemmebakket kake til lunsj.

Jorunn hadde lenge hatt ønske om å starte som privatpraktiserende hvor hun helt og fullt kunne vie seg til sine pasienter og ha gode rammer for dette. Vi husker da vi planla og bekymret oss, gledet oss og gruet oss for oppstart i en ny arbeidshverdag. Vi minnes hvordan vi har delt stort og smått fra jobb og familie, både hyggelige og strevsomme dager.

For oss som var så heldige å få starte privatpraksis sammen med Jorunn i 2006, er tapet stort. Det har vært tungt å måtte innse at Jorunn var rammet av alvorlig sykdom. Det har vært godt å se den enestående og rørende omsorg Jorunns nærmeste har vist henne gjennom sykdomsperioden. Våre tanker og vår medfølelse går til Jorunns familie.

Tydelig var Jorunn kjærlighet og stolthet over sine gutter, Jan Henrik, Fredrik og Andreas. Hun snakket gjerne om dem, ofte med humor, alltid med varme.

Vi er så glade for å ha delt med Jorunn og for at Jorunn delte med oss. Vi er glade for å ha blitt kjent med Jan Henrik, vi synes vi kjenner Fredrik og Andreas og andre i familien. Tusen takk for at Jorunn har delt dere med oss og at dere har delt Jorunn. Vi savner henne og verner om minnene. Hun vil alltid være med oss.

Siri Seljeskog og Hilde Myrvoll

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 5, 2013, side 515